sobota, 15.08.2026

Historia Święta Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny

Święto Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, obchodzone 15 sierpnia, w polskiej tradycji ludowej nazywane jest świętem Matki Boskiej Zielnej. Jest to jedno z najstarszych i najważniejszych świąt maryjnych, które w kościele katolickim łączy się z dogmatem o wzięciu Maryi do nieba z ciałem i duszą. Głównym elementem tego dnia jest uroczyste święcenie ziół, kwiatów, zbóż oraz owoców przynoszonych do świątyń w formie misternie przygotowanych bukietów i wianków. Tradycja ta symbolizuje wdzięczność za letnie plony i dary ziemi, a poświęcone rośliny miały według wierzeń ludowych chronić domostwa przed chorobami, burzą i nieszczęściem.

Image not found or type unknown

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny polegało na tym, że Maryja po zakończeniu swojego ziemskiego życia została zabrana do nieba z ciałem i duszą. W odróżnieniu od Jezusa który uniósł się do nieba własną boską mocą to Maryja została uniesiona do nieba mocą Boga (została „wzięta"). Zgodnie z tradycją Kościoła, ciało Maryi nie uległo rozkładowi w grobie, lecz od razu zostało uwielbione i przeniesione do wieczności.

Image not found or type unknown

Dogmat o Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny został oficjalnie ogłoszony dopiero w XX wieku w dniu 1 listopada 1950 roku przez papieża Piusa XII. W dokumencie znalazły się słowa ogłaszające jako dogmat wiary, że „Niepokalana Matka Boga, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu biegu życia ziemskiego z ciałem i duszą została wzięta do niebieskiej chwały". Według chrześcijańskich apokryfów, dawnych tekstów niebędących częścią Biblii, apostołowie po otwarciu grobu Maryi nie znaleźli w nim jej ciała, lecz wiele pachnących lilii, ziół i kwiatów. Gdy Matka Boża zakończyła swoje ziemskie życie, apostołowie pochowali ją w grobie w Dolinie Jozafata. Przy tym wydarzeniu zabrakło jednak św. Tomasza, który dotarł na miejsce dopiero trzy dni po pogrzebie.Tomasz – podobnie jak wcześniej przy zmartwychwstaniu Jezusa – nie chciał uwierzyć w zapewnienia pozostałych, że Maryja została wzięta do nieba. Aby go przekonać, apostołowie odsunęli kamień zasłaniający wejście do grobowca. Wtedy okazało się, że całe wnętrze grobu wypełniały piękne, pachnące rośliny oraz róże, a z miejsca pochówku unosiła się cudowna, nieziemska woń. To właśnie ta opowieść stała się bezpośrednim fundamentem ludowego święta Matki Boskiej Zielnej. Pusty grób jest symbolem życia, pachnące zioła i kwiaty, które zastąpiły ciało Maryi, stały się dla ludzi symbolem tego, że śmierć została pokonana, a Maryja żyje w niebie. Na pamiątkę cudownego zapachu z grobu, wierni zaczęli przynosić do świątyń naręcza ziół i kwiatów, aby je pobłogosławić.

Źródło: Zasoby internetowe